

La double phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Hij **liep**, alsof de duivel **hem op de hielen zat*** » (« *Il courait comme si le diable était sur ses talons => à ses trousses* »).

On y trouve notamment, dans la phrase principale, la forme verbale « **LIEP** » à l'O.V.T. (ou prétérit), provenant de l'infinitif « **LOPEN** », qui fait l'objet des « **temps primitifs** » des verbes dits « forts ». Voir notre tableau :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=tp&ssmod=ecrit>

© 2023, Bernard GOORDEN, voor de grammatica. [Autres exemples](#) à <https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=vandersteen>

Ik verwachtte je niet zo vlug terug, Agnes. Je wou toch bij je moeder overnachten en...

Toen ik onderweg van de brand in de Ravenhoek hoorde, ben ik dadelijk teruggekomen.

Er is een schuur uitgebrand. Geen ongevallen. Het volk van Geert heeft zelf de brand geblust.

Maar wat heb je aan je voorhoofd, liefste?

Het heeft niets te betekenen. Een schram. Op de terugweg hadden we bijna een ongeval.

In de buurt van Geerts huis dook er plots een gestalte op, die in de struiken vluchtte. De chauffeur moest bruisch remmen.

Dat waren de voetstappen die Hassels en Bogaerts hoorden!

Heb je kunnen zien wie het was, Agnes?

Ja hoor... Het was Pieter Bristel. Hij liep alsof de duivel hem op de hielen zat!